

Veessenmayer kedvezően fogadta von Thadden ajánlatát, és április 12-én kérte, küldjék Hezinger négy hétre Budapestre azzal a feladattal, hogy közvetítsen közte és a zsidókérdés megoldásával megbízott német és magyar szervek között.⁵ Két nappal később von Thadden Ribbentrop hozzájárulását kérte a kiküldetéshez.⁶ Hezinger április vége felé érkezett meg, amikor a zsidók „illegális” gettóba gyűjtése Kárpátalján és Északkelet-Magyarországon már javában folyt.⁷

A Sztójay-kormány Sebestyén Pált, a külügyminisztérium nemzetközi jogi és szerződési osztályának főnökét bízta meg azzal, hogy foglalkozzék a külföldi zsidó állampolgárokat és az ellenséges országok állampolgárait érintő kérdésekkel. A belügyminisztériumban Halász Károly – Jaross Andor megbízottja – és Király Gyula csendőr alezredes, a VII. közbiztonsági osztály vezetője látta el ugyanazt a feladatot.⁸

Veessenmayer és Sebestyén első találkozására április 27-én került sor. Sebestyén rámutatott, hogy a Sztójay-kormány álláspontja a szóban forgó kérdésekben megfelel Otto Hunsche SS-Sturmbannführer, az Eichmann-Sonderkommando egyik irányítója ajánlásainak.⁹ Sztójay tehát egyetértett azzal, hogy a semleges országok képviselőit kérjék fel zsidó állampolgáraik záros határidőn belüli hazatelepítésére, valamint azzal, hogy az ellenséges országok zsidó állampolgárait internálják, ugyanakkor a nem zsidókat a kölcsönösség elve szerinti elbánásban részesítsék.¹⁰

Veessenmayer a maga részéről kihasználta az alkalmat, hogy emlékeztesse Sebestyént az ellenségtől lefoglalt vagyontárgyainak kezelésével kapcsolatos német álláspontra, továbbá arra, hogy a Birodalom rosszallással szemléli a zsidók szakadatlanul folyó kivándorlását Palesztinába – mint mondta, minden kivándorló zsidó a „rémhírtérjesztők” számát szaporítja.¹¹

Két nappal később újabb találkozó jött létre Veessenmayer és a kíséretében lévő Hezinger, valamint Sebestyén között, melynek során a magyar kormány álláspontja még jobban kikristályosodott. Sebestyén közölte, hogy a magyarok készek:

- egy héten belül felszólítani a semleges országok (Portugália, Spanyolország, Svédország, Svájc és Törökország) képviselőit zsidó állampolgáraik 4–6 héten belüli hazatelepítésére. A határidő lejárta után ezeknek az országoknak a zsidó állampolgárait is kiterjesztenék a hatályos magyarországi zsidóellenes rendelkezéseket (Veessenmayer azt javasolta, hogy csak azoknak a zsidóknak a hazatelepítését engedélyezzék, akik már 1944. március 19. vagy 22. előtt valamelyik semleges ország állampolgárai voltak);
- ugyanezt az eljárást alkalmazni a francia zsidókkal szemben, tekint-